

T de Teatre: "Delicades"

JOSÉ ANTONIO AGUADO

Corria l'any 1991, l'any que ve portaran vint anys juntes, quan cinc joves actrius de nou sortides de l' Institut del Teatre van presentar "Petits contes mis3gins", basat en els relats de Patr3cia Highsmith. Un text que les actrius verbalitzen amb cada un dels seus signes de puntuaci3n, amb la intencionalitat adequada segons el transcurs de la hist3ria. T de Teatre subministra una resposta positiva a la qüestió de la comèdia catalana i suposa la confirmaci3n que una companyia dedicada a fer riure el p3blic pot tenir una llarga vida. Ara torna al Poliorama, dins de la programaci3n del Grec 2010, amb "Delicades" una sèrie de petits relats de poble que sorgeixen de la ment del pamplonica Alfredo Sanzol, amb la novetat d'incorporar dos homes, per necessitats del gui3; es tracta d'un repartiment integrat per: Mamen Duch, Marta P3rez, Carmen Pla i Àgata Roca i pels actors Albert Ribalta i Jordi Rico.

"Delicades" s'escapa de la f3rmula del teatre d'humor que venia caracteritzant la companyia amb obres com "Petits contes mis3gins", "Homes", "Criatures" o "Aix3 no és vida". En aquesta ocasi3n fa una picada d'ull al pas del temps, a la malenconia, es tracta d'una sèrie de contes morals, un tractat del pas del temps, una comèdia glamourosa amb l'ocre de la hist3ria entre les seves picades d'ull, amb pasdoble incl3s. No obliden el seu sentit de l'humor

Les T de Teatre continuen demostrant que anar al teatre no necessàriament és sin3nim d'avorrimnt

com ho demostra la petita hist3ria on una parella contempla com el seu gos està en les vies del tren i aquest passa, es llancen la culpa l'un a l'altre d'una forma delirant, una veritable joia del teatre d'humor. És també una gran obra filos3fica sobre l'amor, requereix que l'espectador obri bé les oïdes. El nou espectacle

de les T de Teatre controla més que mai les situacions i els personatges. Aquí aconsegueixen, a més, la proesa de jugar amb grans escenes c3miques en uns temps negres com els de la Guerra Civil, amb referències a la desmem3ria, a les petites aventures de persones an3nimes que van formar part de la hist3ria de l'Espanya del segle XX, un requeté aviador demanant la foto de la seva noia nua, el relat de la casada infidel, un concert de platets on la m3sica només sona al cap del jove intèrpret i toca quan hauria d'intervenir i així en un serial de situacions absurdes i coses il·l3giques com la de la prunera que d3na pomes o el roser mort que d3na roses vermelles. Oh, meravella de les meravelles, així és la vida d'algu que recorda mig segle i que arriba fins al pare que vol que la seva filla l'adhereixi com a amic en el Facebook.

Aquestes hist3ries expliquen un tros de la nostra vida quotidiana en la qual ens sentim reconeguts i aquest reconeixement ens provoca la rialla. De totes formes crida l'atenci3n el lirisme d'aquesta volta blava que cobreix una terra c3ncava per on transiten els actors.

Passarem una bona estona, les T de Teatre continuen demostrant que anar al teatre no necessàriament és sin3nim d'avorrimnt. En aquests temps plens de desgràcies, morts i tragèdies una mica d'humor amb unes gotetes de malenconia és una bona gimnàstica mental.